

Hanna Rautio

Valon Linnut

© 2017 Hanna Rautio

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki,
Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-971-6

LUKU 1

- Pyydämme apuasi, sillä Kosminen Paha yrittää valloittaa koko Maapallon. Voit olla meihin yhteydessä heilurin tai varvun avulla.

Nuo järisyttävän voimalliset mutta ystävälliset sanat painuivat mieleeni tuona valoisana kesäkuun alun iltana, jolloin olin jo mennyt sänkyyni tavanomaiseen tapaani odottelemaan nukkumatin saapumista. Unen Herran sijaan huoneeseeni laskeutui kuin tyhjästä tummanpuhuva, maantien värinen ja noin metrin pituinen olento, joka esitti minulle nöyrimmän avunpyyntönsä ja lähti sen jälkeen näkymätöntä tunnelia myöten takaisin jonnekin. Kuka hän oli, mistä tuo ihmeellinen olento tuli ja miksi hän pyysi apua juuri minulta? Ja millä voisin olla yhteydessä? Heilurilla? Varvulla? Tiesin kyseiset alkeelliset kapistukset ainoastaan nimeltä ja että heilurilla ennustettiin mummon ja isomummon aikoihin tulevan lapsen sukupuolta. Varvulla puolestaan etsittiin vesisuonia maasta, mutta että oikein yhteydenpitoa niiden välityksellä. Niin, järkeni ilmoitti pian kuvitelleeni koko

kohtaamisen ja laitoin huoletta kokemukseni vilkkaan mielikuvitukseni tuotteeksi ja sitä myöten aivotiedostojen roskakoriin hävitettäväksi. Se näytti kelpaavan Herra Unelle ja nukahdin suloiseen uneen tietämättä, että joku ei tyhjentänytkään sinä yönä aivojeni jäteastiaa olennon kohtaamisen osalta.

Aikaa kului tasan kuusi kuukautta, kunnes näkymätön käsi poimi tiedoston roskakorista ja toi sen jälleen mieleeni. Mitä tuo olento tarkoitti Kosmisella Pahalla ja miten minä muka voisin siinä auttaa? Marraskuun hämäryys kai veti puoleensa ja sai ajattelemaan Paha, Pimeyttä. Yritin kaikin voimin viimeistellä lopputyötäni, mutta se ei millään tuntunut etenevän niin kuin sen olisi pitänyt. Olin valmistumassa sairaanhoitajaksi ja olin jo pitempään ollut kiinnostunut luonnonmukaisesta lääkinnästä, josta itsekin olin saanut apua vaivoihini. Tutkimustulosten ristipaineessa yritin vakuuttaa opettajani vaihtoehtoisten hoitojen pätevyydestä mutta turhaan. Kirjoitelmani sylkäistiin kerta toisensa jälkeen bumerangina takaisin, koska sitä ei voinut hyväksyä. Ei vaikka näyttöä olisi. Ei vaikka kiveen tai taivasten kirjoihin niin olisi kirjoitettu. Silloin

käsitin, että tosiaan tätäkin maata ja koko Maapalloa vaivaa jokin, jos edes hyvän asian puolesta ei voi kirjoittaa eikä ihmisiä saa auttaa, olipa se keino yleisesti käytetty tai ei.

Elämässäni oli aiemminkin tapahtunut useita mielenkiintoisia sattumia ja niin kävi jälleen. Sähköpostiini ilmestyi suorastaan kutkuttava kutsu kesken turhauttavan kirjoitusprosessin. Viestissä kerrottiin paikkakunnalle saapuvasta varputaidon gurusta, joka lupasi opettaa varvun käytön eräässä tapahtumassa, joka järjestettäisiin joenrannassa jo seuraavana viikonloppuna. Asuin luonnonkauniissa kaupungissa, jossa lukuisat vaarat ja kaksi jokea hallitsivat paikallisten ihmisten arkea ja juhlaa niin kesällä mutta varsinkin talvella. Asuin maailman vanhimman punanutun kanssa samassa kaupungissa, eikä lähestyvä joulu olisi ollut yhtään hyvä tekosyy välttää tällaista pakanalliseksiin kutsuttua tapahtumaa. Olin kyllä saanut kristillisen kasvatuksen, kuten suurin osa suomalaisista, mutta perheessämme ei uskontoa milloinkaan korostettu liikaa. Ihan hyvä niin, sillä en ollut koskaan ymmärtänyt uskonnollista ääriajattelua,

joka perustui painetun sanan kirjaimelliseen noudattamiseen tai tulkitsemiseen vailla järjen ja sydämen kuuntelua. Ihminenhan voi itse valita, sanooko mukavan vai ilkeän sanan, keittääkö myrkkyä vaiko herkullista ja terveellistä lientä.

Maailmassa kuitenkin tuntui nyt olevan enemmän niitä ilkeitä sanoja, saastuneita maisemia, yksinäisiä ihmisiä, sairautta, taloudellista epätasa-arvoa ja paljon muuta, joka ei totta vieköön tuntunut mitenkään oikealta eikä mukavalta. Tämä vastakkainasettelu Hyvän ja Pahan välillä sekä olennon mainitsema Kosmisen Pahan ylivalta alkoivat kiinnostaa nyt ihan tosissaan ja varputaidon opettelu veti suunnattomalla voimalla puoleensa aivan kuten magneetin vastakkaiset navat tekevät toisilleen. En ollut ikinä osannut pelätä mitään, koska opin jo lapsena, että hyvän sydämen ei tarvitse pelätä, sillä häntä suojellaan aina. Hyvä sydän on rehellinen itselleen ja muille, tahtoo vilpittömästi auttaa sekä etsii kurinalaisesti totuutta itse. Tämä ohjenuora mielessäni päätin osallistua tapahtumaan. Jospa sitten saisin varvun avulla myös opettajaan oikeanlaisen yhteyden aikaiseksi.

Seuraavana lauantaiaamuna kaikki oli hukassa: avaimet, muistiinpanovälineet ja rauhallinen mieli. Vilkuilin kelloa, sillä pian piti olla jo juoksujalkaa menossa kohti joenrantaa ja vuosikymmeniä vanhaa rakennusta. Sain kuin sainkin juuri ajoissa kerättyä kaiken tarpeellisen käytännöllisen kokoiseen käsilaukkuuni ja suuntasin ulos. Pikkupakkasessa astelin päättäväisin askelin kohti tapahtumapaikkaa.

Taivaallinen morsiushuntu oli yön aikana leijaillut maiseman ylle ja se sai mieleni iloiseksi ja virkeäksi. Lumenvälkeää tumma tienoo ja sen asukkaat olivatkin jo kipeästi kaivanneet. Meillä päin talvella oli aina ollut lunta, mutta sekään ei ollut viime vuosina enää niin itsestään selvää - ei edes jouluna. Usein kävi sääliksi heitä, jotka matkustivat pitkän matkan päästäkseen mielikuvien valkoiseen joulumaahan, jollaista todellisuudessa oli saatavilla yhä harvemmin ja harvemmin. Maapallo oli tullut aina vain lämpimämmäksi vuosi vuodelta ja ihmisten aiheuttamia kasvihuonepäästöjä pidettiin suurimpana syyllisenä siihen. Varttia myöhemmin kopistelin hennot lumet kengistäni jylhän rakennuksen etuovella ja astelin sisälle

aistien tiheän tunnelman, joka vallitsi varsin perinteisesti sisustetussa kokoustilassa. Pöytiä ja tuoleja sekä suuren huoneen etuosassa alue puhumaan saapuneelle varputaidon gurulle. Takaosassa oli ilmeisesti meille kaikille tarkoitettuja metallisia, käsintehtyjä varpuja, joiden käyttöä olimme isolla joukolla tulleet opettelemaan.

Meitä kouluttamaan tullut kuuluisa opettaja oli keski-ikäinen nainen, jolla oli vaaleat kiharat hiukset ja tiukka katse. Myöhemmin oivalsin katseen syntyneen tietoisuudesta. Hän pukeutui kuin ratsastaja yllään sammaleenvihreä jakkutakki ja ruudulliset ihonmyötäiset trikoot. Jalassaan hänellä oli saappaat, joiden kultaiset soljet kimaltelivat pakkaspäivän Auringon osuessa niihin.

- Hyvää huomenta kaikille, nimeni on Kanerva. Olen Suomen kokenein luonnontutkija, mitä niiden salaisuuksiin tulee. Tänään käymme läpi voimia, joita luonnossa esiintyy ja opettelemme poistamaan kirouksia. Päivän päätteeksi saatte kurssiltamme omat varvut, joiden käyttöä opettelemme ensin täällä, minkä jälkeen voitte jatkaa harjoittelua itsenäisesti.

Tositapahtumiin perustuvassa tarinassa pohjoissuomalainen Linnea saa kesäiltana salaperäisen ja merkittävän viestin Maapallon ulkopuoliselta olennoilta. Alkaa jumalallinen, mutta toisinaan vaarallinenkin suunnistus kohti elämän ja kuoleman maaliviivaa. Nopeasti vaihtuvat tilanteet kuljettavat lukijan elämänvirtaan, joka vääjäämättä soljuu eteenpäin, tapahtui mitä tahansa.

